

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118371926
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:6118371926.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanej: L. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., U. XXX/X, o zaplatenie 1.081,69 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.081,69 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.081,69 eur od 15.9.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti 23 % zmluvného úroku ročne od 15.9.2015 zamietla.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 100 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 2.11.2018 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.081,69 eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.081,69 eur od 15.9.2015 do zaplatenia, s 23% úrokom ročne zo sumy 1.081,69 eur od 15.9.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že Poštová banka, a.s. ako veriteľ dňa 19.10.2007 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. 3604492407, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 1.327,76 eur, pričom sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, s lehotou splatnosti dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. V dôsledku omeškania žalovaného vzniklo pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. - v zmysle Obchodných podmienok pre úver právo požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva, ktorý nárok si uplatnila výzvou. Následkom toho sa stal úver vrátane príslušenstva predčasne splatným.

Žalobca ďalej uviedol, že pohľadávka voči žalovanému bola už uplatňovaná na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel rozhodcovským rozsudkom z 11.11.2017. Žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá.

V návrhu žalobca taktiež uviedol, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol na základe písomne uzatvorených zmlúv o postúpení pohľadávok, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010, uzavretej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou

BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom pod poradovým číslom 15313, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 uzavretej medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupníkom pod poradovým číslom 15313, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretej medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom pod poradovým číslom 17923 a Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014, uzavretej medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., teda žalobcom ako postupníkom pod poradovým číslom 17923.

Žalobca za dôkaz označil zmluvu o úvere, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, zoznam platieb, listinu Aktuálny stav úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy, zmluvy o postúpení.

2. Okresný súd Banská Bystrica bol pri doručovaní platobného rozkazu z 8.1.2019 žalovanému neúspešný, a keďže žalobca navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde, Okresný súd Banská Bystrica postúpil spis Okresnému súdu Komárno, ktorému spor napadol 27.3.2019.

3. Žalobca v podaní doručenom súdu 9.7.2019 doplnil skutkové tvrdenia, keď uviedol, že celkové náklady na úver boli 24.659,43 Sk.

4. Súd dňa 11.7.2019 otvoril pojednávanie vo veci s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi postupcom Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 19.10.2007 uzavretá zmluva o úvere č. 3604492407, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 40.000 Sk (1.327,76 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60 mesačnými splátkami po 1.129,- Sk, splatnými k 19. dňu kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 19.11.2007, pri úrokovej sadzbe vo výške 23%, pri RPMN 26,58%, pri celkovej výške nákladov 27.659,45 Sk.

Podaním zo 4.9.2009 Poštová banka, a.s. žalovaného vyzvala na úhradu sumy vo výške 1.168,08 eur z dôvodu, že pohľadávka zo zmluvy o úvere č. 3604492407 sa k 4.9.2009 stala predčasne splatnou. Veriteľ vyčíslenú sumu pohľadávky špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 1.081,69 eur, úrok vo výške 58,17 eur, poplatky za upomienky vo výške 28,22 eur, úhrnom vo výške 1.168,08 eur. Žalovaný si uvedenú výzvu prevzal 9.9.2009.

Súd mal zmluvami o postúpení preukázanú reťaz postúpení až v prospech žalobcu.

6. Súd na daný skutkový stav aplikoval popri ustanoveniach § 52 a nasl. OZ aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretie predmetnej úverovej zmluvy, ako aj § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy.

7. Žalovaný podľa aktuálneho stavu úveru realizoval do 26.3.2010 platby vo výške 737,06 eur, dňa 15.7.2015 uhradil sumu 4,30 eur a dňa 14.9.2015 uhradil sumu 11,41 eur. Žalovaný úhrnom uhradil svojmu veriteľovi sumu vo výške 752,47 eur, z ktorej veriteľ žalovaného započítal na istinu sumu vo výške 246,07 eur. Potom súd uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1.081,69 eur považoval za dôvodný (1.327,76 - 246,07).

8. Pokiaľ si strany sporu v zmluve dohodli úrokovú sadzbu 23% ročne, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 23 % úrok ročne zo sumy dlžnej istiny úveru po predčasnom zosplatnení úveru, teda po 4.9.2009.

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa

dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti, teda čerpané peňažné prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí dlžník vrátiť veriteľovi predčasne, bez nároku na zmluvne dohodnutú odmenu v podobe úroku splatného až po predčasnom zosplatnení úveru. Po uvedenom dni žalobcovi podľa názoru súdu už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru.

Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/112/2018 - 136 z 27.3.2019, č.k. 25Co/355/2017 - 85 z 11.4.2018, č.k. 6Co/179/2017 - 71 z 13.12.2017, č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru. Názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškani s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškani dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Uvedenú právnu úpravu nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov. Veriteľovi žalovaného ku dňu predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ vzniká nárok na dovtedy neuhradené splátky úveru, splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti, vrátane dovtedy splatného a neuhradeného úroku z čerpanej úverovej istiny, ale aj nárok na predčasne zosplatnenú istinu úveru zahrnutú pôvodne v splátkach splatných po dni predčasného zosplatnenia úveru. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov. Zaviazanie žalovaného na zaplatenie odplaty v podobe priznania uplatneného úroku z dlžnej istiny aj za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do nešpecifikovanej budúcnosti by bolo v rozpore s § 53 ods. 6 OZ, keď by takáto odplata nepochybne prevýšila najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

S poukazom na uvedené súd žalobu v časti 23 % zmluvného úroku ročne od 15.9.2015 do zaplatenia zamietol ako nedôvodnú.

9. Z dlžnej sumy istiny vo výške 1.081,69 eur vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil od 15.9.2015, aj keď žalovaný sa dostal do omeškania ešte v roku 2009, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.. Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti, až do 13.4.2011 bola 1%, preto súd o úroku z omeškania rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

10. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalobcovi vo veci samej priznal 100% náhradu trov konania, najmä keď žalobca bol neúspešný len v časti príslušenstva v podobe zmluvného úroku (§ 121 ods. 3 OZ).

11. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.